

תת"ע 6921/04/14 - מדינת ישראל נגד מאגד עגלוני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6921-04-14 מדינת ישראל נ' עגלוני
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאגד עגלוני

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד פרהוד

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 4.11.13, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו, על ידי בא כוחו, שטען כי הנאשם היה בעצירה מוחלטת.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר אנדי קוץ, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגשו 2 תמונות.

במהלך הדיון, הוזהר הנאשם כי ייתכן ויורשע בביצוע עבירה נוספת, אי ציות לתמרור 511, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 4.11.13, בסמוך לשעה 10:46, נהג הנאשם באוטובוס ברמת גן, ברחוב בן גוריון ובהגיעו בסמוך לבית מספר 28, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא אוחז טלפון נייד, בצבע כהה, בידו הימנית, בצמוד לאוזנו הימנית.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "זה היה שיחה דחופה. אני עמדתי בתחנת אוטובוס. אני לא נסעתי. לא אמרתי שהייתה לי שיחה דחופה, אמרתי שעצרתי לחלוטין. לא נכון, מה אתה רושם. לא נכון, אתה רושם לא נכון."

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור ובהגיעו למקום, עצר את האוטובוס, בתחנת אוטובוס והמתין לפקידה ממשדד כלשהו, שתביא לו דבר מה. כאשר הבחין בעד, ירד אליו, כשמכשיר הטלפון בידו, על מנת לשאול אותו אם הוא מרשה לו לעשות שימוש בטלפון הנייד. בתגובה, הורה לו העד להציג רישיונותיו ורשם לו את הדו"ח. לטענת הנאשם, הוא פנה אל השוטר על מנת שזה יתיר לו להמשיך ולעמוד במקום, במקרה שפקח עירוני יגיע למקום.

הנאשם טען כי שוחח בטלפון הנייד כאשר היה בעצירה וטרם שירד מהאוטובוס, על מנת לגשת לעד.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

- 1.** עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון ונתיב נסיעת רכב הנאשם, המרחק ממנו הבחין בעבירה, תיאר את הטלפון הנייד ובאיזה אופן אחז בו הנאשם.
- 2.** עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
- 3.** לנאשם, מאידך, לא הייתה גרסה עקבית ואמינה להציג. במועד ההקראה, טען בא כוחו של הנאשם כי הנאשם היה "בעצירה מוחלטת", מכך ניתן להסיק, כי הנאשם מודה כי עשה שימוש בטלפון נייד, אך עשה זאת בזמן עצירה ולכן, לא עבר כל עבירה. בתחילת עדותו, סיפר הנאשם כי ירד אל השוטר על מנת לבקש ממנו אישור לשוחח בטלפון הנייד ובהמשך, שורה 14 לעמוד 6, הכחיש כליל שימוש בטלפון נייד, גם בזמן עצירה.
- 4.** הנאשם טען כי ברכבו מותקנות 2 דיבוריות וכי לא אחז את הטלפון בידו במהלך הנסיעה, רק כאשר ירד אל העד. לא ברור לי אם אכן יש 2 דיבוריות ברכב הנאשם, מדוע נזקק לרדת אל העד, לגרסתו ולבקש רשותו לשוחח בטלפון הנייד, מדוע לא ביצע את השיחה מאחת הדיבוריות שברכב? בנוסף, טען תחילה הנאשם, כי המתין ברכב " לפקידה שתביא לי פתק" - שורה 20 לעמוד 5 לפרוטוקול ואילו בהמשך, שינה גרסתו וטען כי עצר " כדי לחכות לנוסע שיעלה" - שורות 1-2 לעמוד 7 לפרוטוקול ולאחר מכן, שב וטען כי המתין לפקידה.
- 5.** בנוגע לדברים שנרשמו מפיו על ידי העד, טען הנאשם כי "השוטר רשם מה שהוא רוצה", שורה 12 לעמוד 7 לפרוטוקול, כאשר בשאלה קודמת, אישר כי הייתה לו שיחה דחופה, כפי שרשם העד מפיו.
- 6.** בנוגע לעתירת המאשימה להרשעה בגין עבירה נוספת, הרי שעל פי האמור בדו"ח, העד הבחין בנאשם בנסיעה והוא שהורה לו לעצור בתחנת האוטובוס. בנסיבות אלה, לא ניתן לזקוף את מקום העצירה לחובת הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני

קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ה, 02 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים